

बालिशः बालवद्व्याहटी दीर्घसूत्रः चिरकारी ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वेदेश्रूयते विश्वसृजाः सहस्रसंवत्सरमिति अत्रहिसंवत्सरशब्दो दिनपरः कृतः अन्यथा शतांयुर्वैपुरुष इति श्रुतेरनधिकारिकं शास्त्रमप्रमाणं स्यात् तावदायुषोलोकेऽदर्शनाच्च कच्छत इति द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तं प्रतिज्ञातं तत्कच्छतः कच्छैरपि सद्यो भवति तथा हि त्रिंशता प्राजापत्यकच्छैरेकोद्वो भवति एवं मित्रविदेष्टि पवित्रेष्टि मृगारेष्टि प्रभृतिभिर्द

एवमेतद्भवेद्राजन्यदिराजानबालिशः ॥ अस्माकं दीर्घसूत्रः स्याद्भवान्धर्मपरायणः ॥ २१ ॥ निरुत्या निरुतिप्रज्ञाहंतव्या इति निश्चयः ॥ न हिनैरुतिकं हत्वानि कृत्या पापमुच्यते ॥ २२ ॥ तथा भारतधर्मेषु धर्मज्ञैरिह दृश्यते ॥ अहोरात्रं महाराजतुल्यं संवत्सरेण ह ॥ २३ ॥ तथैव वेदवचनं श्रूयते नित्यदा विभो ॥ संवत्सरो महा राजपूर्णो भवति कच्छतः ॥ २४ ॥ यदि वेदाः प्रमाणास्ते दिवसादूर्ध्वमच्युत ॥ त्रयोदशसमाकालो ज्ञायतां परिनिष्ठितः ॥ २५ ॥ कालोदुर्योधनं हंतुं सानुबन्धमरिं दम ॥ एकाग्रं पृथिवीं सर्वां पुराराजं करोतिसः ॥ २६ ॥ द्यूतप्रियेण राजेन्द्रतथा तद्भवता कृतं ॥ प्रायेणा ज्ञातचर्यायां वयं सर्वे निपातिताः ॥ २७ ॥ न तं देशं प्रपश्या मियत्र सोऽस्मान्सुदुर्जनः ॥ न विज्ञास्यति दुष्टात्मा चारैरिति सुयोधनः ॥ २८ ॥ अधिगम्य च सर्वान्नो वनवासमिमंततः ॥ प्रव्राजयिष्यति पुनर्निरुत्या धमपूरुषः ॥ २९ ॥ यद्यस्मान्भिगच्छेत् पापः सहिकथंचन ॥ अज्ञातचर्यामुत्तीर्णान्दृष्ट्वा च पुनराद्वयेत् ॥ ३० ॥ द्यूतेन ते महाराज पुनर्द्यूतमवर्त्तत ॥ भवांश्च पुनराद्यूतो द्यूतेनै वापनेष्यति ॥ ३१ ॥ स तथाक्षेषुकुशलो निश्चितो गतचेतनः ॥ चरिष्यसि महाराज वनेषु वसतीः पुनः ॥ ३२ ॥ यद्यस्मान्सु महाराज रूपणां कर्तुं मर्हसि ॥ यावज्जीव मवेक्षस्व वेदधर्मांश्च कृत्स्नशः ॥ ३३ ॥ निरुत्या निरुतिप्रज्ञाहंतव्य इति निश्चयः ॥ अनुज्ञातस्त्वया गत्वा यावच्छक्ति सुयोधनं ॥ ३४ ॥ यथैव कक्षमुत्सृष्टो दहेदनि लसारथिः ॥ हनिष्यामि तथा मंदमनुजाना तु मे भवान् ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवाणं भीमं तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ उवाच सांत्वय न राजामर्ष्युपा ग्राय पांडवं ॥ ३६ ॥ असंशयं महाबाहो हनिष्यसि सुयोधनं ॥ वर्षा त्रयोदशादूर्ध्वं सहगां ढीवधन्वना ॥ ३७ ॥

शदशप्राजापत्यस्थाने धर्मशास्त्रे विहिताभिर्द्वादशवार्षिकं व्रतं समापितुं शक्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुराअये ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ द्यूतेन द्यूतार्थं पुनराद्वयेत् नन्वाहूतोप्य हंगमिष्यामीत्याशंक्याह पुनर्द्यूतमवर्त्तत पूर्वमप्यनुद्यूतस्य कृतत्वात् पुनरपि द्यूतं करिष्यस्येवेत्यर्थः अपनेष्यति दूरीकरिष्यति श्रियमिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कक्षं त्वणं अ मिलक्ष्येति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥